

επιπλέω

επιπλέω, ρ. [<αρχ. ἐπιπλέω], επιπλέω. **1.** κατορθώνω να αντεπεξέρχομαι, έστω και με κόπο, στις οικονομικές μου υποχρεώσεις ή γενικά στις δυσκολίες της ζωής: «παρ' όλη την αναδουλειά που έπεσε στην αγορά, κατορθώνει και επιπλέει || του παρουσιάστηκαν χίλια δυο προβλήματα στη ζωή του, αλλά εξακολουθεί κι επιπλέει». **2.** αν και δεν έχω τις ικανότητες κάποιων άλλων, εντούτοις κατορθώνω να διατηρούμαι στη θέση που κατέχω, εξακολουθώ να επιβιώνω: «οι γλείφτες και οι κόλακες επιπλέουν σε όλες τις καταστάσεις».

- επιπλέουν οι φελλοί ή οι φελλοί επιπλέουν, βλ. λ. [φελλός](#).

- επιπλέουν τα σκατά ή τα σκατά επιπλέουν, βλ. λ. [σκατά](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας